

58. 4.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Ingezonden bij brief van 28 Mei 1926.)

In den considerans wordt achter het woord „geschillen” ingevoegd „alsook van het op 18 Mei 1926 te 's-Gravenhage ondertekende protocol tot nadere omschrijving van de strekking van eenige bepalingen van het verdrag, en voorts van het op 22 Mei 1926 te Parijs tusschen België, Frankrijk, Groot-Britannië en Nederland gesloten verdrag tot erkenning van het vervallen van de collectieve verdragen van 19 April 1839, en van het bij dat verdrag behoorende protocol van onderteekening”.

In Artikel 1 wordt achter het woord „geschillen” ingevoegd „alsook het op 18 Mei 1926 te 's-Gravenhage ondertekende protocol tot nadere omschrijving van de strekking van eenige bepalingen van het verdrag, en voorts het op 22 Mei 1926 te Parijs tusschen België, Frankrijk, Groot-Britannië en Nederland gesloten verdrag tot erkenning van de afschaffing van de collectieve verdragen van 19 April 1839, en het bij dat verdrag behoorende protocol van onderteekening, mede in afdruk bij deze wet gevoegd”.

„Artikel 2” wordt gelezen „Artikel 3”.

Na Artikel 1 wordt ingevoegd een nieuw Artikel 2, luidende:

„Wij behouden Ons de bevoegdheid voor de verdragen te bekrachtigen houdende de compromissen, waartoe artikel 1 van de bij het verdrag gevoegde overeenkomst nopens de procedure met betrekking tot de daarin voorziene scheidsrechterlijke oplossing van geschillen aanleiding kan geven.”

Toelichting.

Teneinde het, in het voorlaatste lid van par. 3 der Memorie van Antwoord bedoelde, op 18 Mei 1926 geteekende protocol tot nadere omschrijving van de strekking van eenige bepalingen van het op 3 April 1925 geteekende verdrag, aan de goedkeuring der Staten-Generaal te onderwerpen, is het wetsontwerp in dien zin aangevuld.

Voorts kan, doordat sedert de indiening van het wetsontwerp met de Britsche en Fransche Regeeringen, zooals in par. 3, blz. 7 der Memorie van Antwoord werd opgemerkt, overeenstemming is verkregen over den vorm van het laten vervallen van de collectieve verdragen van 1839, het verdrag waarin dit is neergelegd, met bijbehorend protocol van onderteekening, thans eveneens ter goedkeuring worden aangeboden; ook daartoe is het wetsontwerp aangevuld. Eene vertaling van verdrag en protocol gaat hierbij.

Het komt den ondergeteekende tenslotte wenschelijk voor, het wetsontwerp aan te vullen met eene bepaling, zooals in onze arbitrage-verdragen steeds voorkomt, waarbij de bevoegdheid tot het bekrachtigen van compromissen aan de Kroon wordt voorbehouden.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN KARNEBEEK.

58. 5.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIS WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 3 April 1925 te 's-Gravenhage tusschen Nederland en België gesloten verdrag tot herziening van eenige bepalingen van het op 19 April 1839 te Londen tusschen beide Staten gesloten verdrag en tot het treffen van eenige regelingen ten behoeve van de wederzijdsche belangen, alsmede de bij het verdrag gevoegde overeenkomst nopens de procedure met betrekking tot de daarin voorziene scheidsrechterlijke oplossing van geschillen, alsook het op 18 Mei 1926 te 's-Gravenhage ondertekende protocol tot nadere omschrijving van de strekking van eenige bepalingen van het verdrag, en voorts het op 22 Mei 1926 te Parijs tusschen België, Frankrijk, Groot-Britannië en Nederland gesloten verdrag tot erkenning van het vervallen van de collectieve verdragen van 19 April 1839, en het bij dat verdrag behoorende protocol van onderteekening, ingevolge artikel 58 der Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal behoeven;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Het bij deze wet in afdruk gevoegd op 3 April 1925 te 's-Gravenhage tusschen Nederland en België gesloten verdrag tot herziening van eenige bepalingen van het op 19 April 1839 te Londen tusschen beide Staten gesloten verdrag en tot het treffen van eenige regelingen ten behoeve van de wederzijdsche belangen, alsmede de bij het verdrag gevoegde overeenkomst nopens de procedure met betrekking tot de daarin voorziene scheidsrechterlijke oplossing van geschillen, alsook het op 18 Mei 1926 te 's-Gravenhage ondertekende protocol tot nadere omschrijving van de strekking van eenige bepalingen daarvan, en voorts het op 22 Mei 1926 te Parijs tusschen België, Frankrijk, Groot-Britannië en Nederland gesloten verdrag tot erkenning van het vervallen van de collectieve verdragen van 19 April 1839, en het bij dat verdrag behoorende protocol van onderteekening, mede in afdruk bij deze wet gevoegd, worden goedgekeurd.

Artikel 2.

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor de verdragen te bekrachtigen houdende de compromissen, waartoe artikel 1 van de bij het verdrag gevoegde overeenkomst nopens de procedure met betrekking tot de daarin voorziene scheidsrechterlijke oplossing van geschillen aanleiding kan geven.

Artikel 3.

Deze wet treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven, den

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

In gevolge den wensch der Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en der Regeering van Zijne Majesteit den Koning der Belgen de strekking van eenige bepalingen van het op 3 April 1925 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag nader te omschrijven, zijn de ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, omtrent het navolgende overeengekomen:

I. Het is wel verstaan, met betrekking tot het voorlaatste lid van het gedeelte van de Toelichtende Memorie, dat artikel II van het Verdrag betreft, dat ingeval de kosten van onderhoud en bediening of aanleg van zekere werken thans rechtens ten laste komen van personen of instellingen van het aangrenzende land, deze tot het dragen van die kosten gehouden blijven.

De Regeering van den Staat waartoe die personen of instellingen behooren, zal zoo noodig hare medewerking verleenen tot bevordering van het nakomen van de bedoelde verplichting, alsook tot het terugbetalen aan den anderen Staat van de gemaakte kosten, welke uit dien hoofde door die personen of instellingen moeten worden gedragen.

II. Door in de Toelichtende Memorie met betrekking tot paragraaf 3 van artikel IV vast te stellen, dat de Commissie en de krachtens paragrafen 5 en 6 te benoemen scheidsrechters verplicht zullen zijn hunne besluiten op het verdrag te gronden, gaande de belangen van de scheepvaart uiteraard boven de andere belangen welke op den waterweg betrekking hebben, hebben partijen het groote belang willen doen uitkomen van de in paragrafen 2 en 3 omschreven beginselen.

Het is intusschen wel verstaan, dat de besluiten, door de Commissie of door de scheidsrechters te nemen, andere rechtmatige belangen, waarvan de miskennis een gevaar zou opleveren voor de aanwonenden, als daar zijn de veiligheid van het oevergebied van den waterweg en de waterloozing van de op de Schelde afwaterende landstreken, niet uit het oog mogen verliezen, met dien verstande dat alle beslissingen die deze belangen in gevaar zouden kunnen brengen, rekening zullen moeten houden met de te nemen maatregelen om dat gevaar te keeren.

Wanneer werken waartoe in het belang van de scheepvaart wordt besloten, maatregelen tot verzekering van die andere belangen noodzakelijk zouden maken, zullen de kosten van die maatregelen worden begrepen in de kosten van bedoelde werken.

III. Nu ingevolge de Toelichtende Memorie Nederland aan de bij het eerste lid van paragraaf 8 van artikel IV op zich genomen verplichtingen zal voldoen als het, wat zijn gedeelte van den waterweg betreft, de kosten draagt 1°. van het in goeden staat houden van de tonnen, bakens en lichten, zoomede van de peilschalen en andere bijkomstige zaken, 2°. van de opruiming van wrakken in het betonde vaarwater, en 3°. van de uitvoering van het baggerwerk, noodig om de doorgaande vaargeul

Le Gouvernement de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges désirant préciser le sens de certaines stipulations du Traité conclu à La Haye le 3 avril 1925, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

I. Il est bien entendu, par rapport à l'avant-dernier alinéa de la partie du Mémoire interprétatif relative à l'article II du Traité, que dans les cas où les frais d'entretien, d'exploitation ou de construction de certains ouvrages incombent actuellement de droit à des personnes ou à des institutions du pays voisin, celles-ci resteront chargées de ces frais.

Le Gouvernement de l'Etat dont ces personnes ou institutions relèvent prêtera au besoin son concours pour veiller à ce qu'elles se conforment aux obligations dont il s'agit ainsi que pour le remboursement à l'autre Etat des paiements dont ces personnes ou institutions seraient redevables de ce chef.

II. En constatant dans le Mémoire interprétatif au sujet du paragraphe 3 de l'article IV que la Commission et les arbitres à nommer en vertu des paragraphes 5 et 6 auront le devoir de fonder leurs décisions sur le traité, les intérêts de la navigation ayant naturellement le pas sur les autres intérêts relatifs à la voie d'eau, les parties ont voulu souligner le caractère essentiel des principes formulés aux paragraphes 2 et 3.

Il est bien entendu cependant que les décisions à prendre par la Commission ou par les arbitres ne devront pas perdre de vue les autres intérêts légitimes, dont la méconnaissance créerait un danger pour les riverains, tels que la sécurité des terres voisines de la voie d'eau et l'écoulement des eaux des régions qui font écouler leurs eaux dans l'Escaut, en ce sens que toutes les décisions qui risqueraient de compromettre ces intérêts devront tenir compte des mesures à prendre pour parer à ce danger.

Lorsque des travaux décidés dans l'intérêt de la navigation nécessiteraient des mesures pour sauvegarder ces autres intérêts, les frais de ces mesures seront compris dans les frais des travaux.

III. Le Mémoire interprétatif ayant constaté que les Pays-Bas rempliront les obligations mises à leur charge par l'alinéa 1 du paragraphe 8 de l'article IV en supportant, pour ce qui concerne leur partie de la voie d'eau, les frais 1°. du maintien en bon état des bouées, balises et feux ainsi que des échelles de marée et autres accessoires, 2°. de l'enlèvement d'épaves dans les passes balisées, 3°. de l'exécution des dragages nécessaires pour maintenir dans le chenal de grande navigation l'état

voor de groote scheepvaart in den tegenwoordigen staat van bevaarbaarheid te houden, zou twijfel kunnen rijzen met betrekking tot de vraag, of deze laatste verplichting, nader bepaald in het zesde lid van dat gedeelte der Toelichtende Memorie, dat op artikel IV, paragraaf 8, betrekking heeft, overigens als onbegrensd moet worden beschouwd. Dit is niet de bedoeling der hooge contracteerende Partijen. Indien het ter aangehaalde plaats van de Toelichtende Memorie bedoelde baggerwerk, gemeten in de middelen van vervoer en telkens berekend over een tijdperk van twintig jaren, te beginnen met het in werking treden van het Verdrag, eene hoeveelheid van 15 000 000 M³. te boven zou gaan, zal Nederland niet gehouden zijn de kosten van het meerdere baggerwerk te betalen.

Behoudens andere overeenkomst zullen die kosten tēn laste van België komen.

IV. De kosteloosheid van den sleepdienst, thans door België, overigens zonder daarbij onderscheid te maken naar de vlag, verleend aan de scheepvaart tusschen Antwerpen en Straatsburg, zal niet worden uitgestrekt tot vaartuigen bestemd naar of komende van andere plaatsen, op eenigen waterweg, bedoeld in paragraaf 7 van artikel VI. Zij zal bovendien worden opgeheven uiterlijk op den dag waarop het kanaal van Antwerpen naar den Moerdijk voor het verkeer zal worden opengesteld.

Op diezelfde waterwegen zal door België aan de scheepvaart geen enkel ander gemak of voordeel worden verleend, uit hoofde van de bestemming of de herkomst van het schip of deszelfs lading.

V. Als tegenhanger van hetgeen ten gunste van België is bepaald in de Toelichtende Memorie met betrekking tot artikel VII is het insgelijks verstaan, dat, ingeval de bij paragraaf 1 van dat artikel aan Nederland toegekende hoeveelheden water onvoldoende zouden worden tengevolge, hetzij van den aanleg van nieuwe kanalen, hetzij van de verbreding van reeds bestaande kanalen, de beide Regeeringen den toestand opnieuw onder de oogen zullen zien teneinde die hoeveelheden zooveel mogelijk te vermeerderen.

VI. Vermits de bepalingen van het eerste lid van paragraaf 2 en het eerste, vierde en vijfde lid van paragraaf 3 van artikel VII geen ander doel hebben dan de verbetering van de scheepvaartverbindingen tusschen Luik en Maastricht en de aan de Zuid-Willemsvaart gelegen beginpunten van het verbindingskanaal met de Schelde te Bocholt en van het te maken verbindingskanaal van Neeroeteren naar Maasbracht, zijn Partijen het er over eens, dat, voor het geval ten aanzien van eenig punt of eenig gedeelte van een der bestaande kanalen de verbetering ernstige bezwaren zou ontmoeten, een andere oplossing zou moeten worden gezocht.

VII. De bepaling van paragraaf 19 van artikel IV en paragraaf 4 van artikel VII, krachtens welke de bestaande heffingen op het kanaal Gent—Terneuzen, het kanaal Luik—Maastricht en de Zuid-Willemsvaart niet zullen mogen worden verhoogd, verzet er zich niet tegen, dat die heffingen worden geïnd naar den grondslag van hare goudwaarde op 1 Januari 1914.

VIII. Dit Protocol zal, zonder andere bijzondere bekrachtiging, als goedgekeurd en bekrachtigd worden beschouwd door het enkele feit van de uitwisseling der akten van bekrachtiging van het Verdrag waarop het betrekking heeft.

Ter oorkonde waarvan de ondergeteekenden dit Protocol in de Nederlandsche en Fransche talen hebben opgemaakt en hieronder hunne handteekening hebben gesteld.

Gedaan in dubbel te 's-Gravenhage, den 18den Mei 1926.

de navigabilité actuel, un doute pourrait surgir quant à la question de savoir si cette dernière obligation, telle qu'elle a été définie au sixième alinéa de la partie du Mémoire interprétatif qui a trait au paragraphe 8 de l'article IV, doit au reste être considérée comme illimitée. Telle n'est pas l'intention des hautes Parties contractantes. Si les dragages dont il s'agit à l'endroit cité du Mémoire interprétatif, mesurés dans les moyens de transport et calculés pour des périodes de vingt années, à commencer de la mise en vigueur du Traité, dépasseraient 15 000 000 M³, les Pays-Bas ne seront pas tenus à supporter les frais des dragages supplémentaires.

A moins d'une entente contraire ces frais seraient à la charge de la Belgique.

IV. La gratuité du remorquage, actuellement accordé par la Belgique, sans distinction de pavillon d'ailleurs, à la navigation entre Anvers et Strasbourg, ne sera pas étendue à d'autres destination ou provenances, sur aucune des voies d'eau dont il s'agit au paragraphe 7 de l'article VI. Elle sera au surplus supprimée au plus tard le jour où le canal d'Anvers au Moerdijk sera ouvert au trafic.

Sur les mêmes voies d'eau, il ne sera accordé par la Belgique à la navigation aucune autre facilité ou avantage qui serait basé sur la destination ou la provenance du bateau ou de son chargement.

V. Par réciprocité de ce qui est stipulé en faveur de la Belgique dans le Mémoire interprétatif à propos de l'article VII, il est également entendu que, dans le cas où les quantités d'eau attribuées aux Pays-Bas par le paragraphe 1 dudit article deviendraient insuffisantes à raison soit de la création de nouveaux canaux, soit de l'élargissement de canaux déjà existants, les deux Gouvernements examineront à nouveau la situation en vue d'accroître ces quantités dans la mesure du possible.

VI. Les stipulations du premier alinéa du paragraphe 2, ainsi que celles du premier, du quatrième et du cinquième alinéa du paragraphe 3 de l'article VII n'ayant d'autre but que l'amélioration des voies de navigation entre Liège et Maastricht et les points d'origine, situés sur le canal de Maastricht à Boisle-Duc, du canal de jonction avec l'Escaut, à Bocholt, et de l'embranchement à créer de Neeroeteren à Maesbracht, les Parties sont d'accord pour admettre que si l'amélioration d'un certain point ou d'une certaine partie de l'un des canaux existants rencontrait de sérieux obstacles, elles rechercheraient une autre solution.

VII. La stipulation inscrite au paragraphe 19 de l'article IV et au paragraphe 4 de l'article VII, et en vertu de laquelle les taxes existantes sur le canal de Gand à Terneuzen, sur celui de Liège à Maastricht ainsi que sur celui de Maastricht à Boisle-Duc, ne pourront être relevées, ne fait pas obstacle à ce que ces taxes soient perçues sur la base de leur valeur-or au 1er janvier 1914.

VIII. Le présent Protocole sera considéré comme approuvé et sanctionné sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel il se rapporte.

En foi de quoi les soussignés ont dressé le présent Protocole en langues néerlandaise et française et ont apposé ci-dessous leurs signatures.

Fait en double à La Haye, le 18 mai 1926.

VAN KARNEBEEK.

P^{ce} ALBERT DE LIGNE.

Goedkeuring van het op 3 April 1925 te 's Gravenhage tusschen Nederland en België gesloten verdrag, enz.

Sa Majesté le Roi des Belges, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires britanniques au-delà des Mers, Empereur des Indes, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, signataires des Traités conclus à Londres le 19 avril 1839,

1°. entre l'Autriche, la France, la Grande-Bretagne, la Prusse et la Russie d'une part et les Pays-Bas d'autre part,

2°. entre l'Autriche, la France, la Grande-Bretagne, la Prusse et la Russie d'une part, et la Belgique d'autre part,

Etant tombés d'accord pour reconnaître, sur la base de l'indépendance complète et inviolable de la Belgique, l'abrogation desdits Traités,

Et ayant pris en considération le Traité que Sa Majesté le Roi des Belges et Sa Majesté la Reine des Pays-Bas ont conclu à La Haye le 3 avril 1925, à l'effet d'en substituer les dispositions à celles du Traité conclu par la Belgique et les Pays-Bas à Londres le 19 avril 1839,

Ont résolu de consigner dans un Traité leur assentiment réciproque à cet égard et ont désigné pour leurs plénipotentiaires respectifs, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence le Baron DE GAIFFIER D'HESTROY, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Le Président de la République Française:

Son Excellence M. ARISTIDE BRIAND, Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires britanniques au-delà des Mers, Empereur des Indes:

Son Excellence le marquis DE CREWE, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Monsieur R. C. T. ROOSMALE NEPVEU, Chargé d'Affaires des Pays-Bas à Paris;

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article Premier.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord, chacune en ce qui la concerne, pour reconnaître que sont abrogés les Traités conclus le 19 avril 1839:

1°. entre l'Autriche, la France, la Grande-Bretagne, la Prusse et la Russie d'une part et les Pays-Bas d'autre part,

et 2°. entre l'Autriche, la France, la Grande-Bretagne, la Prusse et la Russie d'une part, et la Belgique d'autre part.

Les Hautes Parties Contractantes sont également d'accord pour reconnaître que la neutralité de la Belgique et le régime special du port d'Anvers ont pris fin.

Article 2.

Le présent Traité sera ratifié aussitôt que possible.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris et dès ce moment le Traité aura pleine force et valeur.

L'Allemagne, l'Autriche et la Hongrie seront invitées par le Gouvernement de la République Française à donner leur adhésion au présent Traité.

L'Union des Républiques Soviétistes Socialistes sera également invitée par le Gouvernement de la République Française à donner son adhésion au présent Traité, étant entendu que la présente disposition ou l'adhésion éventuelle de ladite Union n'impliqueront pas la reconnaissance, à quelque titre que ce soit, du Gouvernement de cette Union par les Puissances qui ne l'ont pas reconnu.

En foi de quoi les plénipotentiaires susnommés ont apposé ci-dessous leurs signatures.

Fait à Paris, le 22 mai 1926.

E. DE GAIFFIER.

A. BRIAND.

CREWE.

R. ROOSMALE NEPVEU.

PROTOCOLE DE SIGNATURE.

Au moment de procéder à la signature du Traité en date de ce jour, il reste bien entendu que les Gouvernements belge et néerlandais n'ont voulu toucher en rien aux dispositions des articles 108 à 117 de l'Acte Général du Congrès de Vienne du 9 juin 1815 qui continueront comme par le passé d'être la base du régime des fleuves et rivières navigables qui séparent ou font communiquer les territoires belge et néerlandais.

Paris le 22 mai 1926.

E. DE GAIFFIER.

A. BRIAND.

CREWE.

R. ROOSMALE NEPVEU.